

Meedoen aan een Quaker retraite?

Door Els Ramaker

Ook dit jaar werd de retraite gehouden in de Abdijhoeve Betlehem, behorend bij de St. Willibrord abdij in Doetinchem.

Die abdij is na de tweede wereldoorlog gebouwd uit het puin van Arnhemse kerken en het ijzer van opgeblazen bruggen. In dit klooster wonen een aantal monniken die leven vanuit de Benedictijnse spiritualiteit.

De Abdijhoeve (De Hooischuur) is een latere aanbouw waar gelegenheid wordt gegeven voor cursussen betreffende verstilling, verdieping en vrede. Er zijn mooie, sobere kamers, een eetkamer en een kapel met een prachtig gebrandschilderd raam. In die kapel hielden wij onze stille samenkomst op zondag.

Het onderwerp van dit weekend was: Waar haal je je inspiratie uit? Het werd geleid door Marlies en Erik.

We spraken af ook de maaltijden in stilte te gebruiken en in de gangen zo stil mogelijk te zijn. De eerste avond maakten we kennis met elkaar (we waren met 22 personen) en planden we de komende dagen.

Er werden veel steentjes beschilderd.

Er was gevraagd om voorwerpen of teksten mee te nemen die je inspireren. Zodoende waren er ook een viool en twee gitaren.

In het programma waren een aantal sessies gepland met als thema: Wat is inspiratie? Kan je het oproepen? Wat doe je met inspiratie? Hoe inspireer je anderen? Daarop kon gereageerd worden vanuit de stilte.

Natuurlijk is muziek ook vaak een inspiratiebron. In één van de sessies werd samengespeeld en gezongen. We zongen o.a. een mantra samen met een prachtige net gecomponeerde melodie eronder. Verbazingwekkend hoe mooi het samenspel klonk!

Er werden liederen gezongen, gedichten gelezen, verhalen verteld.

Op zaterdagavond stond 'sacred dance' op het programma. Het werd geleid door Martine. De laatste jaren had Frieda de leiding, maar door haar knieoperatie was dat nu niet mogelijk. Het was heel mooi en het was te zien dat

het fijn werd vonden om mee te dansen. Kijken was ook een genoegen!
Helaas, kon ik niet dansend meedoen vanwege mijn 'gehinkepink', wat ik erg jammer vond. Gelukkig kon ik nog met de armen meebewegen!
We boften heel erg met dat prachtige weer: 's morgens zag het bos wit van

's Morgens zag het bos wit van de rijp

de rijp, een strakblauwe lucht en 's avonds een hemel vol sterren.
Er was genoeg vrije tijd om iets voor jezelf te doen; wandelen (rondom het klooster stond het vol van bolletjes die hun kopjes lieten zien), musiceren of lezen. Er was een leestafel ingericht met meegebrachte boeken.
Het was fijn om het gevoel van gemeenschap te ervaren in die gewijde stilte.
Het was een mooi weekend en ik hoop dat dit verslagje mensen inspireert om ook eens mee te gaan naar de retraite.

*Ijskristallen
op het gras
's morgens
vroeg*